

Margrite Kalverboer – prof.dr.mr. M.E.
Kalverboer is orthopedagoog, jurist en sinds 2016
Kinderombudsman.

Oom uit Burundi

Margrite, heb je het al gehoord? Meneer X heeft een eind gemaakt aan z'n leven'. Er zijn gebeurtenissen in je leven waarvan je weet waar je was op het moment dat je het hoorde. Dit was er zo een. Dertien jaar geleden kreeg ik het voicemailberichtje van een collega van het Groningse Onderzoeks- en Expertisecentrum voor kinderen en vreemdelingenrecht. Meneer X leerde ik kennen toen ik met hem praatte over eventuele terugkeer naar Burundi, waar hij samen met zijn neefje en nichtje vandaan was gevlucht. De moeder van de kinderen was daar in de burgeroorlog vermoord, oma ook. Hij had een tijdelijk verblijfsrecht, evenals de kinderen, die ik onderzocht omdat we een deskundigenrapport maakten voor de rechtbank. In het rapport maakten we duidelijk waar – conform het Kinderrechtenverdrag – de ontwikkeling van de kinderen het best gewaarborgd kon worden. En hoe op basis van kinderrechten een besluit er uit zou moeten zien. Beide kinderen wisten niet dat ze misschien alleen tijdelijk in Nederland verbleven, dat had hun oom niet verteld. Hij wilde eenvoudig dat ze in veiligheid opgroeiden. Hij werkte als fietsenmaker, was academisch opgeleid, maar greep al het werk aan om een goede vader voor z'n neefje en nichtje te zijn. Zijn neefje speelde voetbal in de selectie van een Nederlandse eredivisieclub. Toen

ik hem vroeg wat hij het mooist vond van Nederland, zei hij: 'Dat er zelfs geen lichamen in de greppels liggen als je naar school loopt'. Zijn lievelingsboek was *Spijt* van Carry Slee. Zijn nichtje was uitgegroeid tot een gelukkig meisje, dankzij haar oom.

'In Nederland liggen er zelfs geen lichamen in de greppels als je naar school loopt'.

De verblijfsvergunning zou ingetrokken worden als uit een nadere taalanalyse zou blijken dat meneer X niet uit het gebied kwam waar hij aangaf vandaan te komen. Daar wachtte hij niet op – hij maakte een eind aan zijn leven. Zo hoopte hij dat de kinderen in Nederland zouden mogen blijven. En zo is het gegaan, de kinderen kregen een verblijfsvergunning. Maar zij verloren degene die hen de veiligheid bood om goed op te groeien. Deze man en de twee kinderen heb ik voor ogen als ik in m'n werk geconfronteerd wordt met kwesties in het migratierecht waarin kinderrechten ondergeschikt zijn. Mijn *drive* om me als Kinderombudsman uit te spreken over dergelijke kwesties ligt bij deze meneer – en bij al die andere volwassenen die de belangen van kinderen met hun leven hebben verdedigd.